Te ’nalţ Doamne, pururi!

1

Te ’nalţ Doamne, pururi,
Căci mai ridicat,
Pe vrăjmaşi să râdă
Tu nu iai lăsat.
Am strigat spre Tine,
Doamnendurător;
Tu mai scos din groapă,
Nai lăsat să mor.

Te ’nalţ Doamne, pururi!

2

Sufletul meu, Doamne,
Din mormânt lai scos,
Mai adus la viaţă
Dintre morţi de jos.
Domnului cântaţiI,
Voi, cei preaiubiţi,
Şi slăvitul nume
Veşnic săL măriţi!

Te 'nalţ Doamne, pururi!

3

Doar o clipă ţine El mânia Sa,
Îndurareal, însă, toată viaţa ta.
Seara vine plânsul chinului amar,
Dimineaţa vine veselia iar.

Te ’nalţ Doamne, pururi!

4

Pentru ca şi duhul, şi inima mea
Pururea săŢi cânte,
Mute să nu stea,
Doamne, Domnul slavei,
Eu cât voi trăi
Ne-ncetat pe Tine Te voi preamări!

